

Forslag har givet Officer-skolen en Ordning, ifølge hvilken den allerede skulde optage unge Mænd i en Alder af 15—17 Aar for gennem 3 etaarige Klasser, (yngste, næstnyngste og næstældste), at meddele dem den Uddannelse, der bør fordras af Hærens Premierlieutenanter; men man er herved tillige bleven ledet af det samme Hensyn, som har bevæget saagodtsom alle Stater, hvilken end deres Regjeringsform eller Forfatningsform maatte være, til at holde fast ved Nødvendigheden af at give Flertallet af de Mænd, der skulle beklæde Hærens faste Officersposter, en militær Uddannelse fra ung af; Disciplinen i Hæren styrkes nemlig, naar den vordende Officer allerede i en ung Alder lærer at vurdere dens store Betydning, og et Officerskorps, som har sin Oprindelse fra en Militærskole, i hvilken Eleverne indtræde saa tidligt, at de blive knyttede til hinanden i den unge Alder, vil altid udmærke sig ved en Samdrægtighedsaand, som i Hærens Stund maa blive en stor Støtte for Hæren. Forslaget gaar imidlertid langt fra saa vidt, som man de fleste andre Steder gaar, idet man i Grændselen af det Onskelige i, at de Paagjældende ere tilstrækkelig udviklede til selv at træffe deres Valg, først har foreslaaet dem optagne paa Skolen efter Konfirmationsalderen. Man har saavel herved som med Hensyn til Afgangsprøven taget den i Lov om Søværnets Ordning fastsatte Søofficerskole til Forbillede; dog har man for Hærens Bedkommende henlagt den praktiske Fagdannelse til efter Afgangsprøven, idet man, fastholdende det i Forslagets § 66 udtalte Princip, at Ingen kan uddannes til Officer i Hæren uden at være bleven vaabensøvet ved den som Menig, har stillet den Betingelse for Udnævnelsen til Officer, at Eleverne efter at have bestaaet Afgangsprøven ved Officer-skolen gjenneemgaa en 5 Aaaneders praktisk Skole ved deres Vaaben.

For ikke at affjære dem, der først i en moderne Alder maatte bestemme sig til at gaa den militære Vej, Muligheden af at blive faste Officerer, har man kun ansat Officer-skolens planmæssige Elevantal til 60, hvilket er noget mindre end det, der vil behøves til at udfylde de sandsynlige Valancer i Premierlieutenantsklassen, og ved Siden heraf foreslaaet, at der skal kunne gives et af Krigsministeren nærmere bestemt Antal Sekondlieutenanter og Underofficerer Tilladelse til at underkaste sig Afgangsprøven ved Officer-skolen og derefter at konkurrere til de ledige Lieutenantspladser sammen med Officer-skolens Elever.

Til denne er der foreslaaet knyttet en 4de Klasse med et lignende Formaal som den nuværende ældste Klasse og benævnt ligesom denne; men der er med Hensyn til Undervisningsplanen bragt nogle Forandringer i Forslag. Den Bestemmelse i Hærens § 90, ifølge hvilken der i den nuværende næstældste Klasse ved Siden af den for alle Elever fælles Undervisning meddeles en særlig for de Elever, der senere ønske at optages

i Skolens ældste Klasse, har været mindre heldig; thi da den fælles Afgangsprøve har maattet være Hovedsagen for Eleverne, idet den alene faar Indflydelse paa den Rækkefølge, hvori de bestaa, og hvorefter de kunne vælge deres fremtidige Vaaben, er det naturligt, at de anvende mest Flid paa den fælles Del af Undervisningen, og Følgen deraf har været, at ikke saa Elever, som under andre Forhold havde kunnet erhverve sig de nødvendige Kundskaber i de særlige Fag, ikke ere bestaaede ved den heri affholdte Prøve. Det vil derfor være mere hensigtsmæssigt at henlægge hele denne særlige Undervisning til ældste Klasse, hvorefter atter med Nødvendighed følger, at Undervisningstiden for denne Klasse maa forlænges noget. Naar der da i ældste Klasse først gives en samlet og sammenhengende Undervisning i de almindelige Fag, som kan tjene til Forberedelse for den derpaa følgende rent militær-tekniske Undervisning, ville alle Eleverne, ogsaa Søofficererne, kunne komme tilstrækkelig forberedte til denne, og der vil tillige ved denne Ordning vindes, at Artilleriets og Ingenieurkorpsets Premierlieutenanter til enhver Tid, naar de søle Kalb dertil, selv flere Aar efter at de have forladt Officer-skolens næstældste Klasse, kunne tage fat paa deres videregaaende Uddannelse. Efter den nuværende Ordning vil det i Reglen være vanskeligt for dem at erhverve sig de dertil nødvendige Forkundskaber, saakæmt de ikke i sin Tid have tiltroet sig Evner og Kræfter til at følge næstældste Klasse's særlige Undervisning samtidig med den almindelige eller hvis de have forsøgt derpaa uden at have havt Tid til at drage tilbørlig Nytte af Undervisningen. Der er saameget mere Anledning til paa enhver Maade at lette Afgang til ældste Klasse, som Loven ikke tilfjærer de Premierlieutenanter, der gjenneemgaa den, nogenformhelt Jordel med Hensyn til den Plads, de faa i deres Vaaben, og det uagtet Artilleriets og Ingenieurkorpsets Tjeneste ikke vil kunne udføres tilfredsstillende, naar ikke det store Flertal af disse Korpsers Officerer søge at erhverve sig den videregaaende Uddannelse. I Overensstemmelse hermed er det foreslaaet at sætte ældste Klasse's egentlige Undervisningstid til 2 Aar; men for at der ikke skal undrages Vaabnene for mange faste Officerer i Sommermaanederne, da Afdelingerne have mest Brug for dem, har man tillige søgt Bemyndigelse til at kunne afbryde Undervisningen i det sidste Aar om Sommeren for atter at lade den fortsættes i det følgende Vinterhalvaar.

I Generalstabsleversnes Uddannelse har man ligeledes paatænkt nogle Forandringer. Som bekendt gaar denne Uddannelse i de 2 Hovedretninger, en topografisk-geodætisk og en taktisk. Medens man maa ønske, at saamange som muligt af Hærens Officerer modtage den sidstnævnte Uddannelse, blandt